

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1153/2025
08.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Саше Кнежевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.26/24 од 20.03.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 292/2025 од 11.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 08. октобра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Кнежевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.26/24 од 20.03.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 292/2025 од 11.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К бр.26/24 од 20.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју казну му је урачунато време на задржавању дана 19.08.2022. године.

Истом пресудом, према окривљеном је на основу члана 246а став 5. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, и то опојне дроге ближе описане у изреци првостепене пресуде.

Окривљени је на основу члана 264. став 1. ЗКП обавезан да накнади трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Нишу у износу од 242.754,20 динара, те да Вишем суду у Нишу накнади трошкове кривичног поступка у износу од 67.500,00 динара и паушал у износу од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 292/2025 од 11.07.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Нишу и

браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Нишу К бр.26/24 од 20.03.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Саша Кнежевић због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем, или да преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеном изрећи казну „која се не би односила на реалну казну затвора која се издржава у заводу за извршење кривичних санкција“.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости, у образложењу захтева, нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, указујући на ову повреду кривичног закона, бранилац окривљеног у суштини указује на повреду одредаба члана 441. став 1. ЗКП у вези члана 54. КЗ истицањем да првостепени суд није у довољној мери ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног – да је у питању млада, до сада неосуђивана особа, са израженом болешћу зависности, да се коректно држао у току поступка и изразио кајање, нити чињеницу да у конкретном случају постоји само једна отежавајућа околност која се огледа у јачини угрожавања заштићеног добра, односно здравља људи, уз сопствени закључак да се циљ кажњавања у односу на окривљеног може постићи и без изрицања ефективне казне затвора, односно изрицањем блаже санкције.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално наведена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док се у образложењу захтева у суштини указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП истицањем да суд није правилно одмерио казну окривљеном, имајући у виду околности које утичу на то да казна буде већа или мања, а због које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић